

Гл. 9. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

идолъ-тъ и до сега яджтъ *идоложъртвенно* като жъртвж на идолъ-тъ, и совѣсть-та имъ като е слаба осквърнява ся.

8. А яденіе-то не ны прѣпоржчва на Бога; защото нито ако ядемъ ни ся нѣщо придава, нито ако не ядемъ лишавамы ся отъ нѣщо.

9. Но гледайте да не бы тая ваша свобода да бжде соблазнъ на слабы-тъ.

10. Защото ако бы да види нѣкой тебе, който имашъ знаніе, че сѣдишь на трапезж-тъ въ идолско капище, той като е слабъ, совѣсть-та му не ще ли ся одързости да яде идоложъртвенно?

11. И поради твое-то знаніе ще загине немощный-тъ братъ, за когото е умрѣлъ Христосъ.

12. А като согрѣшавате така противъ братія-та, и наранявате слабж-тъ имъ совѣсть, то вы противу Христа согрѣшавате.

13. За това, ако яденіе-то соблазнява брата ми, нѣма да ямъ мѣсо въ вѣкы, за да не соблазниж брата си.

ГЛАВА 9.

1. Не съмъ ли апостолъ? Не съмъ ли свободенъ? Не видѣхъ ли Иисуса Христа Господа нашего? Не сте ли вы мое-то въ Господа дѣло?

2. На други ако не съмъ апостолъ, *то* поне на васъ съмъ; защото въ Господа вы сте печать-тъ на мое-то апостолство.

3. Това е мой-тъ отвѣтъ на тѣзи които испытывать *поведеніе-то* ми.

4. Да ли нѣмамы власть да ядемъ и да пиемъ?

5. Да ли нѣмамы власть *и ныи* както други-тъ апостоли, и братія-та Господни, и Кифа, да водимъ съсъ себе си женж отъ сестры-тъ?

6. Или само на мене и на Варнавж не е дозволено да не работимъ?

7. Кой воинствува нѣкога на свое си иждивеніе? Кой